

عنوان تحقیق: مدیریت تلفیقی عناصر غذایی بالای وراثتی های گندم در بامیان

محقق: پوهنیار علی یاور " سیرت " استاد پوهنهی زراعت پوهنتون بامیان

خلاصه تحقیق (Executive Summary)

به منظور بررسی " مدیریت تلفیقی عناصر غذایی وراثتی های گندم در بامیان " ، آزمایشی در سال 1391-1392 در مزرعه تحقیقاتی پوهنهی زراعت و مالداری پوهنتون بامیان و در قالب طرح آماری بلوک های کامل تصادفی (RCBD) در چهار تکرار انجام شد. گندم بعد از برداشت کچالو در فصل خزان کشت گردید و تمام شرایط بجز مقایسه وراثتی های گندم و مقدار و نوع کود بصورت یکسان مدیریت گردید. آبیاری، مدیریت گیاهان هرزه و حفاظت از مزرعه صورت گرفت و تمام شاخص های نمویی پیش بینی شده در تحقیق توسط محقق و دانشجویان پوهنهی زراعت و مالداری بصورت برنامه ریزی شده یاد داشت گردید. نتایج نشان داد که تفاوت قابل ملاحظه بین وراثتی ها وجود دارد. وراثتی صلح بیشترین حاصل گندم (9347.8 kg/ha) را نسبت به سایر وراثتی تولید نمود در حالیکه وراثتی غوری با (8913 kg/ha) حاصل مشابه را داشت. وراثتی پامیر با (6445.6 kg/ha) کمترین حاصل را نشان داد. تفاوت قابل ملاحظه در استعمال اندازه های مختلف کودهای عضوی وجود نداشت، در حالیکه استعمال 50% نایتروجن بصورت کیمیای + 50% نایتروجن از طرق کود حیوانی + بلانس کود کیمیای فاسفورس (N_3) نسبت به سایر کودها (N_1 ، N_2 و N_4) حاصل اقتصادی داشت. کنش متقابل دو عامل وراثتی و کود تفاوت قابل ملاحظه را نشان ندادند.